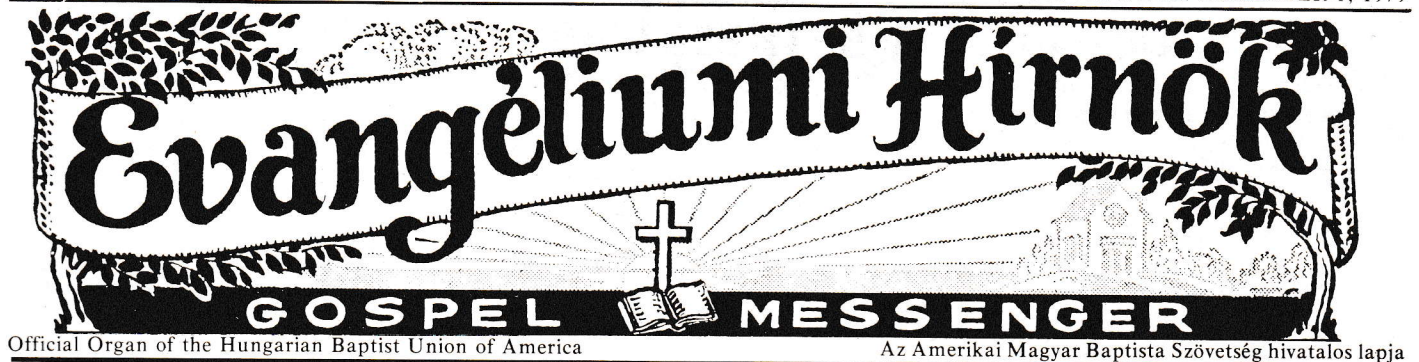

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Nem késik el az ígérettel az Úr, amint némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszzenek, hanem, hogy mindenki megtérésre jusson (2Péter 3:9).

Az Úr Jézus újrakezdetle bibliai tény. A Szentháromság második személye ígérte. Nem ember az Isten, hogy hazudják és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e Ő valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-e valamit, hogy azt ne teljesítené? (Móz. IV. 23:19.)

Két roppant nagy kísértés fenyegeti a Krisztust váró embert. A türel-

Nem késik az Úr!

metlenség és az elfásultság. A türelmetlenség a legjobbakat is gyakran arra ösztönzi, hogy bírálják Isten dolgait. A halálos veszedelemből megszabadult Jónás bírálta Istent, mert másokhoz is irgalmas volt. Sokan türelmetlenségükben vakmerőségre ragadtatták magukat. Hiába mondta az Úr: Nem a ti dolgotok tudni az idöket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett — kiszámították, megjósolták és elhírdették az Úr eljövételének napját és óráját. Az Isten

elleni lázadásnak egyik rafinált formája a "szent türelmetlenség". Miközben azt cselekszed ami nem a te dolgod, saját feladatodat elhanyagolod. Ez kettős kárhozzátást zúdít reád; az engedetlenség és a hanyagság terhét.

Nem kevésbé veszélyes az elfásultság sem. Mikor látjuk az idök jeleit, de nem vesszük komolyan. Versengünk, pedig az Úr közel; tétlenkedünk, pedig Krisztus jön; készületlenek vagyunk, pedig Jézus az ajtó előtt áll. A kérdés az, hogy ki a nagyobb tekintély számodra, Jézus, vagy azok a "némelyek", akik késelemnek tartják hosszútűrését. Isten előtt ezer esztendő annyi, mint egy nap, mindaz ami idöben történik Nála örökkévaló jelen (Zsolt. 90:4). Vedd fontolóra a sok évezre-des népi bölcsességet: "Isten nem siet és nem késik". Az Úr Jézus első eljövételére vonatkozó ígérettől (Móz. I. 3:15) a beteljesedésig kétezer év telt el, de a legalkalmasabb idöben valóra vált az Isten szava. Akkor, az ószövetségi idökben sem késett Isten az ígérettel. Isten nem az emberek órájához és naptárához igazodik. Ezt jó tudomásul venni.

Nem késik el az ígérettel az Úr. Minden nap, amit megérünk, kegyelmi ajándék. Ahogy Péter apostol látta, Isten azért ad kegyelmi esztendőket a világnak, hogy bűnbánatot tartson és Hozzá térjen. Minden nap újabb alkalom a lelki fejlődésre és a megtisztulásra, hogy egy lépéssel közelebb kerüljünk Istenhez. Jól tesszük, ha nem feledjük, hogy az idö Isten céladománya. Isten jól végzi a maga dolgait. Ő nem csak igényli, de idöt is ad a megtérésre. Vajon én, te és mi nem tékozoljuk egészen másra az Isten céladományát? Isten nem késik, de mi elkéshetünk, ha figyelmen kívül hagyjuk a megtérésre intő szót.

Gerő Sándor

Hamar kialvó magyar lángok

Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Tudom, tudom: ti erre jártatok
és ittátok gémeskutak vizét
és ettétek az Alföld gabonáját
és megkóstoltátok Tokaj borát
s bejártátok a délibáb hazáját.
Azért él az az ismerős, rokon
vonás megsápadt orcákon.

Talán innét is indultatok el
égő méccsel a Völegény elé.
Úgy lobogott a mécs.
Úgy dobogott szívetekben a vágy.
Úgy lobogott a lelketek tüze.
Bennetek minden csupa lobogás volt!
Mélységes éj borította a távot . . .
Ti nem bántátok: frissen, ernyedetlen
lángolt a mécs fölemelt kezetekben,
— lángolt egy ideig.
De a Völegény késett egyre még.
Olaj nem volt elég.
A lángok kialudtak:
a vágy, a mécs, az éltető remény.
Hajnal nem pirkadt az ég peremén.
A Völegény
bizony már el se jó.
És tovább várni nincs hit, nincs erő.
Lelankadtak a fölemelt karok,
porba hervadt a lélek reménysége:
"Olyan boldogan, bátran bizva vártam.
Minek már? Vége!"

Szüzek az éjszakában,
kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
úgy véd titeket bennem valami.
Nincs nehezebb, mint bátran, szépen várni,
Mint mindig-égő méccsel állni,
ha a kémle szem hiába figyel,
ha semmi biztatás és semmi jel,
sehol semmi.
Olyankor jobban esnék megpihenni.
Akkor könnyebb
kaput tárt a keserű közönynek
és nem várni tovább.
De jaj, akkor már hiába rivall
a kürt, zendül a mennyegzői dal,
vonul a boldog, ünneplő sereg.
Kialudt mécsű, kintrekedt szüzeknek
szeméből már csak fájó könny pereg.

Szüzek az éjszakában,
Kialudt mécsű, meglankadt szüzek,
oly ismerős nekem az arcotok.
Valami fájó, keserű rokonság:
hogy nagyon, forrón, égve járjatok,
de ne a célig, mindhalálig.
Most mégis megtagadlak titeket.
Utam az utatoktól messze válik.
Várni akarok! Kitartóan várni.
Nem elcsüggedni, elernyedni gyáván.
A lankadó reménnyel szembeszállni,
túlnőni bátran minden kétely árnyán.
Nagy mégis-hittel emelni a mécsét
és várni, várni! Krisztus el nem késht.

TURMEZEI ERZSÉBET

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

MR. JOHN SEBESTYEN
3659 Sleepy Hollow Road
Brunswick, Ohio 44212
Tel.: (216) 225-4481

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mr. John Sebestyén lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, 217
Arrowhead Blvd., Jonesboro, Ga. 30236 —
Tel.: (404) 471-1303

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtitkár: SCHAFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

A megbocsátásról

MERT ha megbocsátjátok
az embereknek az ő vét-
keiket, megbocsát nektek is a ti
mennyei Atyátok.

Ha pedig nem bocsátotok
meg az embereknek, a ti Atyá-
tok sem bocsátja meg a ti vét-
keiteket.

Szemle

ÜGY LÁTSZIK napjainkban túl so-
kat írnak, beszélnek egyházi körök-
ben az ortodox, fundamentális,
konzervatív és evangéliumi, valamint
a liberális és modern irányzatokról.

Ez a kérdés nem új, és aki a ke-
resztén egyház történelmét tanul-
mányozza, az tudja, hogy az első
gyülekezetek megalakulása óta az
ilyen irányzatok közötti vita fennáll.

Istennek különösen hálás vagyok
azért, hogy a baptista hívők közt is-
mertem meg a Bibliát, annak taní-
tásait, de legfőképpen azért,
hogy az Úr Jézus Krisztust is megis-
merhettem, mint személyes megvál-
tót. Több mint harminc éve va-
gyok gyülekezeti tag, de eddig még
egy gyülekezetben sem tapasztaltam
azt, hogy külső, gyülekezeten kívüli
erők, emberek által hozott határo-
zatokat, teológiai tanokat kényszerí-
tettek volna a gyülekezetre. A kü-
lönböző baptista szövetségek szintén
nem azért vannak, hogy azok vezetői
által különböző dogmákat, tanokat
a helyi gyülekezetekre rákényszerít-
senek, hanem hogy a helyi gyüleke-
zetek szolgálatára legyenek és közös
vallalkozásokat az evangélium ter-
jesztésében összehangoljanak, mint
például a kül- és belmissziós vállal-
kozásokat.

Elmondhatom azt is, hogy prédi-
kátorok vagy gyülekezeti munkások,
tagok nem kényszerítettek különbö-
ző, általuk hirdetett tanok elfogadá-
sára.

Valaki feltehetné a kérdést: Akkor
miért vagyunk baptista hívők? Min-
denki mondhat, taníthat, hihet amit
akar? — Vannak alapvető igei igaz-
ságok magáról Isten Igéjéről, Isten-
ről, az Úr Jézus Krisztusról, a Szent
Lélekről, amelyekben teljesen egyet-
értünk anélkül, hogy ez vita tárgyát
képezné, vagy egy másik egyházi
tankönyvben, katekizmusban ezt kü-
lön magyaráznánk.

Hisszük, hogy Isten Igéje, érthető-
vé lesz minden olyan egyén számára,
aki abban Isten szomjúhozó lélekkel
keresi.

Vannak, akik ma a Biblia védői-
nek, támogatóinak nevezik ki magu-
kat, ha nem is mondják ki. Írá-
saikból, beszédjükből kivehető az,
hogy csak ők hivatottak az Igének
helyes értelmezést adni. Ezzel a fel-
fogással azután olyan magas pedesz-
tálra helyezik önmagukat, amelyről

lejönni már nem tudnak, esetleg
csak leesni és ezzel az eséssel a ben-
nük (nem az Isten igéjében) bízót
magukkal rántani.

Testvéreim, soha ne hallgassunk
olyanokra, akik azt állítják, hogy
csak az ő igei, vagy vallási felfogásuk
jó és hibátlan.

A különböző modern, új irányza-
túak és a régi fundamentális felfo-
gásúak közötti vita a Sátán találmá-
nya. A Sátán ezzel szakítja, téri ketté
a gyülekezeteket, sőt az egyházakat
is; ezzel tereli el figyelmünket, erőn-
ket feladatunkról.

A fizikailag éhezõ világnak ele-
delre van szüksége nem pedig a
kenyér, a tej és a hús vegyi összeté-
lének analizálására.

A lelkileg éhezõ, bűn útján haladó
egyénnek az életkenyerére, az élet-
forrására van szüksége, nem pedig a
különböző izmusok vitáira és bölcsel-
kedéseire.

Kedves testvéreim, ne álljunk azok
sorába, akik félrevonulva, szinte
elefántcsont-toronyból bírálják Isten
mindennapi életben munkálkodó
szolgáit.

Ne legyünk mi annyira konzerva-
tívak, fundamentálisak önmagunk
igazáért harcolók, hogy ne vegyük
észre azt, hogy e világnak Megvál-
tóra van szüksége, hogy a mi felada-
tunk "prédikálni Krisztust, aki meg-
feszített".

Korunknak, mint minden kornak,
szüksége van engedelmes hívőkre,
olyanokra, akik életükkel hirdetik,
hogy Krisztus bűneinket megbocsáj-
totta, akik elősegítik azt, hogy az
egyénnek az Úr Jézus Krisztussal ta-
lálkozzanak.

A segítő kezek szentebbek mint a
tapsoló kezek.

Egy fekete lelkész azt mondotta:
"nem az a fontos, hogy a Szent Szel-
lem vétele alkalmával milyen ma-
gasra ugrunk, hanem az, hogy mi-
után lábunk újra földet ért, milyen
egyenesen járunk."

Isten bennünket nem arra hívott
el, hogy vitatkozzunk az Ő Igéje
felett, hanem arra, hogy hirdessük
azt.

Isten Igéje megállta a próbát,
bármennyire is bíralták azt, és ígére-
tünk van arra, hogy ez a jövőben is
így lesz. * * *

"AZ ÉG ÉS A FÖLD ELMÚLNAK,
DE AZ ÉN BESZÉDEIM SEMMI-
KÉPPEN EL NEM MÚLNAK."

(Máté ev. 24:35.)

Az olvasó kérdez

“Mert Krisztus jó illatja vagyunk... ezeknek halál illatja halálra, am azoknak pedig élet illatja életre” (2Kor 2:15,16). Hogy értsem ezt az Igét?

* * *

Pál apostol itt azért ad hálát, hogy általa és munkatársai által győzelmesen terjed a Krisztus evangéliuma. Hasonlatát a római hadvezérek diadalmenetéről veszi.

Róma fő utcáján a Kapitóliumig a következő sorrendben vonult a diadalmenet: legelől az állam tisztviselői és a szenátus tagjai mentek. Őket a haronások csapata követte, majd a legyőzött országokból hozott zsákmányt szállító járművek következtek. Például, amikor Titus legyőzte Jeruzsálemet diadalmenetben vitték Róma utcáin a hétkarú gerytyatartót, az aranyasztalt, amin a szent kenyerek voltak elhelyezve a templomban, és az arany haronákat. Ezután az áldozatra szánt fehér ökor következett, majd láncra fűzve a legyőzött fejedelmek, főemberek, hadvezérek meneteltek. Ezekre börtön várt vagy halálbüntetés, amit ugyanazon a napon végre is hajtottak rajtuk. Őket követték a liktorok vesszőnyalábjakkal, utánuk a zenészek hangszereikkel, majd közvetlenül a győztes vezér előtt a papok mentek tömjénezőiket lóbálva, amikben illatos fűszerszámokat égettek. A hadvezér után annak családtagjai következtek s végül az ünneplőbe öltözött hadsereg menetelt.

Pál apostol szemei előtt ez a színes kép jelent meg, amikor a Krisztus diadalútját szemlélte a világban. Az illat, amit a papok füstölögtettek egyesek számára az öröm és béke illata volt, de a legyőzötteknek a halált jelentette. “Krisztus jó illata vagyunk.” Tehát nem arról van itt szó, hogy egyik hívő életéből a halál bűze a másikéből az élet illata árad a világba. Az apostol hangsúlyozza, hogy a hívők élete, szava és életpéldája jó. Akik ezt a bizonyosságtételt elfogadják, azok Krisztusban életet nyernek, akik pedig visszautasítják, ítéletet, halált zúdítanak ezáltal a maguk fejére.

Gerő Sándor

URUNK JÉZUS KRISZTUS

Arra a gyakran fölvetett kérdésre, hogy mi a legfontosabb baptista hitvallás; sokan azt válaszolják, hogy a bemeítés. Pedig ez nem így van. Az, hogy mi nem csecsemőket keresztelelünk meghintéssel, az illető tudta és akarata nélkül, hanem felnőtt hitvallókat, a saját kérésükre teljes vízalámerítéssel. Ez valóban jellegzetes baptista tanítás és gyakorlat, de ez nem a legfontosabb. A legfontosabb hitvallásunk a konferencia témája, hogy: *Jézus Krisztus Úr!* És nem egy úr a sok közül, hanem az egyetlen és mindenek felett való Úr. Így is hangsúlyozhatnám: a mi Urunk *Jézus Krisztus!*

Az Apostoli Hitvallás második bekezdése azt mondja: “*Hiszek Jézus Krisztusban, Ő egyszülött Fiában, mi Urunkban...*” A keresztyénség minden széttagoltsága ellenére is az Apostoli Hitvallás tételeiben az egész világon egyet ért. De vannak árnyalati különbségek az értelmezésben. Mi Jézus Krisztust nem egyszerűen Úrnak, hanem Urunknak valljuk. Ez azt jelenti, hogy egyénenként Jézus Krisztus a közvetlen és mindenek felett való Ura és parancsolója az életünknek. Arra neveljük tagjainkat, hogy elsősorban nem embereknek, hanem közvetlenül az élő Jézus Krisztusnak tartozunk felelősséggel. Tehát amit teszek, Őérette és Őréa nézve tegyem. Amit nem teszek Őérette és Őréa nézve ne tegyem. Az érett keresztyén, az egészséges hívő lelkiismeret közvetlenül Krisztusra néz és Néki tartozik számadással.

Hallottuk Molnár Balázs testvér előadásából, hogy nem az a feladatunk, hogy mi tegyük Úrrá Jézust. Függetlenül attól, hogy te meg én mint vélekedünk Róla, “Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten.” És eljön az idő, amikor minden nyelv vallja — némelyek a megmásíthatatlan tények hatására önmarcangolással, mások boldog örvendezéssel, de mindannyian ezt vallják —, hogy: “*Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére*” (Fil. 2:11). Mi azért vagyunk itt együtt e bibliai konferencián, hogy jobban és jobban felismerjük Jézus királyságát, hogy imádjuk Őt és mint Urunknak szolgáljunk Néki. Hogy Úrrá tegyük Őt a magunk életében.

A megvilágítás érdekében hadd idézzek fel egy történelmi képet.

Sámuel I könyve 16. részében olvashatjuk, hogy Sámuel Isten határozott utasítására királlyá kente fel Dávidot. Dávid azonban nem foglaltatta el ezzel együtt a királyi trónt is. Eltelt még 13 esztendő, mire Sámuel II. könyve 2. részében ezt olvassuk: “Eljövénék Júda férfiai és felkenék Dávidot királynak a Júda házában” (4. v.). Sok idő telt el, amíg Júda férfiai és Jeruzsálem lakói is tudomásul vették azt, amit Isten már régen elvégzett. Ez a helyzet a mi esetünkben is. Ezért mondja Péter a Szentlélek által: Bizonytal tudja meg Izráel egész háza, de — tudja meg minden ember e széles világon —, hogy azt a Jézust, akit kicsúfoltak, meggyötörték, tövis koszorúval keresztre fűtettek, akit még ma is sokan megvetnek és semmibe vesznek, azt a Jézust Isten Úrrá és Krisztussá tette, hogy mind holtakon, mind élőkon uralkodjék. Most rajtad a sor, hogy ezt magad is felismerd és hit által elfogadd: “Ímhol jó néked a te királyod.” Tárd ki előtte szíved, hiszen Urad Ő, hódolj hát Néki!” (Zsolt. 45:12.)

A szabad akarattal rendelkező ember számára a kegyelmi idő azt jelenti, hogy szabad és lehet szembehelyezkedni Isten akaratával. Lehet visszautasítani Őt, mint a példázatbeli szolgák tették. “Nem akarjuk, hogy uralkodjék mirajtunk” (Luk. 19:14). De szabad és lehet eléje borulni, hódolattal imádni. Az énekíró szavai szerint szólva: “Szívem nem ismer kényszert, Önként szolgálom Őt”, mint Uramat és Megváltómat.

Pál apostol azt mondja: Béküljtek meg az Istennel! Ez azt jelenti, hogy elfogadom Isten végzéseit. Meghajlok az Ő akarata előtt. Uramnak és királyomnak fogadom el azt, Akit Ő Úrrá és Krisztussá tett. És erre a Szentlélek tehet képessé. “Nem akarom atyámfiai — mondja Pál, hogy tudatlanságban legyetek... Senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szentlélek által.” Egyedül a Szentlélek képes arra, hogy a gögös emberi szívet megalázza és arra készítse, hogy őszintén kimondja: Uram Jézus könyörülj rajtam! Ha valaki kimondta ezt szívből igazán, az nem maradt következmények nélkül. Ez már a Szentlélek munkája bennünk.

A Konferencia végéhez közele-

dünk. Előadások hangzottak el Jézus Krisztus Úr és Királysága felől. Felcsendültek dicsőítő énekek és magasztaló imádságok hangzottak. Vajon mit szól az Úr mindezekre? Próbáljunk csendben lenni és meghallani az Úr szavát. Néhány igehelyet idézek kommentár nélkül: *"Ti engem így hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok mert az vagyok . . . példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem, ti is akképpen cselekedjete"* (Jn 13:13–15). *"Ha én Atya vagyok: hol az én tisztessé-*

gem? És ha én úr vagyok, hol az én félelmem? Azt mondja a seregeknek Ura!" (Malakiás 1:6.) *"Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten kövessétek Őt!"* (1Kir. 18:21.)

Ha Úrrá és Krisztussá lett Jézus a te életedben is, akkor kezdj el minden napot ezzel az imádsággal: *"Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem? Ha valamire fel akarsz ma használni Uram: kész az én szívem ó Isten!"*

Herjeczki András

(Elhangzott a Rámai Bibliai Konferencián.)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Dr. Haraszti Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Kautz Edvinné

Jövel, Uram Jézus!

Az advent a várakozás és készülődés ideje. Miközben szorgalmasan készülődünk arra, hogy a gyülekezetben és a családban méltóképpen ünnepelhessük a karácsonyt, Jézus Krisztus földreérkezésének ünnepét, a lelkünk szinte vágyik a csendre, az áhítatos várakozásra. Szeretnénk elkészíteni magunkat Krisztus várására és befogadására. Körülöttünk zajlik az élet, hangosan hallik az öröme, vagy bánatnak, a mulatozásnak, vagy a gyászok szava. De a lélek ünnepélyes csendjében egyetlen kiáltó szó hangzik fel: *"Készítsétek az Úrnak útját! Ösvényt egyengessetek abbak, aki jön!"* (Ézsaiás 40:3.)

Nekünk szól ez a kiáltás. Nekünk, akik buzgón kérjük és énekeltük: *Óh jöjj szívembe, áldott Jézus, így száll imám most feléd! Várjuk Őt, de nem néztünk körül, hogy rendben van-e az út. Lehet, hogy járhatatlan! Lehet, hogy kietlen sivatag választ el Tőle, lehet, hogy áthatolhatatlan, sűrű bozót, vagy hegyek, vagy völgyek. Ezt nem tüntetik el sem elhatárolások, sem jószándékaink kövei. Mi hát a tennivalónk? Megmondja a prófétai szó.*

1. *"Minden hegy alászálljon!"* Körülvesznek minket a magaslatok, amiket saját magunk építettünk: büszkeségünk, énünk, jócseleked-

teink, okosságunk, nagy terveink. Ez most mind felesleges akadályá válik, ennek alább kell szállnia. *"Néki növekednie kell, nekem pedig alább szállanom"* (János ev. 3:30).

2. *"Minden völgy felemelkedjék!"* Sok-sok hiányosságunk betöltésre vár. A kiáltó szó visszhangra talál bennünk, és eszünkbe jutnak mulasztásaink, az el nem végzett szolgálatok, az alázat, a szeretet hiánya, amik egyre mélyülő űrt hagytak maguk után. Az útépítésnél ezeket be kell tölteni. Bizony, gidres-gödrös út az, ami a szívünkhöz vezet! Munkába kerül az elegetgetése. De megéri! Az ösvényen nem más, mint az uraknak Ura, a Királyok Királya vonul végig. A legdrágább vendég, akit olyan nagyon vár a szívünk. Boldogság és békesség jár vele. És az a drága tudat, hogy mire elkészítettük az Ő útját, addigra szívünk is megtisztult, készen áll a vendégfogadásra. És ő jön! Jön az elkészített uton, lábnyomai megszentelik az ösvényt. Megszentelik a mi adventi várakozásunkat is, míg elérkezik hozzánk.

"Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és ő énvelem" (Jel 3:20).

Amikor felgyúlnak a karácsonyfa színes fényei, és a családban áhítatosan énekeltük a *"Csendes éj"*-t, akkor hallani fogjuk az Ő lépteit. Belép és jelenléte megszenteli szívünket, templommá teszi hajlékunkat. Használjuk fel jól a várakozás idejét, készítsunk utat az Úrnak!

Jövel, Uram Jézus!

Olah Gabriella
(Kipling, Kanada)

DECEMBERI IMÁDSÁG

Uram!

Ezerkilencszázhetvenöt-ször

Jössz hiába a világra!

Egyetlen este elhamvad

A szeretet parázsa.

Automatizált világban

Automatikusan mormoljuk az imát,

De nem tanultuk meg alkalmazni

Egyetlen sorát . . .

Miképpen mi is megbocsátunk

az ellenünk vétkezőknek!

Uram!

Hol vannak a megbocsátók?

Ma is megölnének,

Hiába tennél csodákat!

Ma mind a tízenketten elárulnának!

Gondold meg, hogy megszületsz-e újra?

Leszállított áron kapható

a Hallelúja!

Ilosvay Selymes Judith

Bűn és betegség

"Ezért van tikóztatok sok erőtlen és beteg, és alusznak sokan" (1Kor. 11:30).

A Biblia ősi meglátása, Jézus gyógyítói működésének előfeltétele, a modern lélektan gyakorlata meg-egyeznek abban, hogy az emberi bűn és a betegségek között kapcsolat van. A meg nem bánt bűn (céltevésztés) büntudattal terhelt állapotban szinte vonza a betegségeket. Az önmagával meghasonlott lélek nem tudja leküzdeni a bacillusok, vírusok ostromát. Jó tehát figyelmeztetni arra, hogy mit tanít Jézus a bűnbánatról és megtérésről: *"Szükség az én nevemben prédikáltatnia a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden népek között"* (Luk. 24:47). A bűnbánaton pedig: 1) a bűnös ember lelkének azt a magábaszállását értjük, melyet az evangélium ígéje és a Szent Lélek idéz elő és amelyet a bűnös ember igaz hit által nyer el, mellyel felismeri a bűnös ember veszületett romlottságát és minden bűnét, melyet Isten ígéje elébe tár; 2) azok miatt szíve bánkodik és azokat Isten színe előtt megvallja; 3) megismeri és megutálja azokat és 4) szorgalmasan keresvén a megjavulás útján és szüntelen törekedvén ártatlanságra meg a jócselekedetekre, amelyekben gyakorolja magát élete minden hátralevő napján... bűnbánat Isten ajándéka (2Tim 2:25).

P. Gy.

Egy vén révésznek ócska csónakán ült 6 tudós és azt beszélgették, hogy Isten nincs és, hogy hisz a nép. A csónak roppant és szólt a vén: *no lám ha tudnak úszni?, hát most ússzanak. Jaj Istenem kiáltott mind a hat!*

Gárdonyi Géza

IFJÚSÁGOM

Ifjúságom kedves ifjúságom
 Tehozzád én vissza vissza vágyom.
 Bár repülnek felettem az évek
 Gondolatban hozzád visszatérek.
 Ottthon vagyok szülő kis falumban
 Bekopogok szerény hajlékunkba.
 Átölelem szerető karommal
 Elhalmozom ifjú csókjaimmal,
 Rég nem látott édes jó anyámat
 Testvérimet édes jó apámat.
 Kint az utcán házak előtt járok
 Épp nyílnak az orgona virágok.
 Illatos a környék levegője
 Melyet széthord az estnek szellője.
 Majd kint vagyok a pázsitos réten
 A szebbnél szebb virágokat
 Csodálattal néztem.
 Isten teremtesét láttam
 Minden szép virágban,
 A magasban fel fel szálló
 Dalos pacsirtában.
 A rét alján lassan folyó patak
 csobogása
 Azt susogja, hogy az is az Isten
 alkotása.
 Istenünknek legyen érte hála
 Hogy virággal díszítette a pázsitos
 rétet.

Leülök a nagy tölgyfa alatt
 Hallgatni az éneklő madarat.
 A rigónak hangos fütyölését
 S nézem miként építi a fészket.
 Kimegyek a folyóvíz partjára
 Ahol Feri hej de régen jára.
 Nézem a víz kanyargó folyását
 Hallgatom a habok csobogását.
 Gyorsan folyik a nagy messzeségbe
 Messze messze a tenger ölébe.
 Vasárnapon a torony harangjai
 Hívogatott minket a templomba.
 Családunkkal együttesen mentünk
 Zsoltárokat buzgón énekeltünk.
 Hallgattuk az Igét szívünket kitárva
 Mennyei jó atyánk adott áldást rája.
 Ifjúságom kedves jó emléke
 Be vagy mélyen a szívembe vésve.
 Most már tőled messze messze járok

Nem jössz vissza rád hiába várok.
 De emléked a szívembe zárom
 Ifjúságom kedves ifjúságom.

Kovács Ferenc
 (Palm Bay, Fla.)

Beavatkozás a magánügyeinkbe

Jézusnak tagadhatatlanul van
 ilyen szándéka, amikor igéjével ta-
 nitványai felé fordul. Csakhogy ön-
 kéntes alapon! — Az orvos nem szok-
 ta lecibálni páciensei testéről az in-
 get. Azt le kell vetni a vizsgálat és a
 gyógyítás érdekében. S azután kér-
 dez. Aki meg akar szabadulni élete
 görcseitől, annak — természetes szé-
 gyénérzetét legyőzve — őszintén kell
 válaszolnia. Ez persze bizalom kér-
 dése is. De csak egy ilyen nyílt, intim
 kapcsolat teremti meg a "gyógyítás
 atmoszféráját". — A különféle be-
 tegségben sínylődőket úgy vitték oda
 Jézushoz. S a tanítványai is "hozzá
 mentek" — írja az evangélista. — A
 Hegyi beszéd olvasása ezért feltétle-
 nül igényli azt az önkéntes készséget,
 hogy sebeink takargatása nélkül
 hallgassuk Jézus szavait. Bizalmat
 pedig az Ő sebei ébreszthetnek ben-
 nünk. Hiszen amit itt mond, azért Ő
 ott a Golgotán meg is halt. Ezért hi-
 hetünk gyógyító szándéka őszintesé-
 gében, szeretetében. Ha pedig e nél-
 kül a nyitottság nélkül ülünk le lábai
 elé, akkor lépten-nyomon csak azzal
 találkozunk, hogy valaki kényelmet-
 lenül és talán kéréstelenül beleszól a
 magánügyeinkbe. Gondolataink s
 életünk rejtett összefüggései kerül-
 nek napvilágra. Megsértve azt a leg-
 szentebb jogunkat, hogy "Titok"
 maradunk önmagunk és mások
 előtt. — Legyen hát előljáró imá-
 dásunk ez: "Halld meg uram hango-
 mat, hívlak!"

Csizmazia Károly
 "Igaz Emberségért"
 című könyvekből

Hír MADRID, Spanyolország. (E. B. P. S. Sept. 28, 1979)

A Franco rezsím megszűnése óta a
 kisebbségi csoportok több szabadsá-
 got élveznek és ez befolyásolja a Bib-
 liák nyomtatását is. A Bibliaszövet-
 ség Spanyolországban megkezdte a
 Biblia fordítását Catalon, Basque,
 és Valencian nyelvre. A catalon nyel-
 vet használják Barcelónában és kör-
 nyékén, a valencian nyelvet pedig
 Valencia és Alicante környékén. An-
 nak ellenére, hogy a valenciei nyel-
 vet több mint 2 millió személy be-
 széli, a valenciaiakat annyira el-
 nyomták, hogy nem tanították őket
 olvasni ezen a nyelven. Most ezt a
 nyelvet fogják használni az iskolák-
 ban és az egyetemeken is.

AKIK ELMENTEK

FELMÉRY LÁSZLÓNÉ 1921—1979

1979. aug. 14-én, az Úr magához
 szólította Felméry Lászlóné, szül.
 Lant Cornélia testvérünket. Corné-
 lia, vagy ahogy barátai ismerték,
 Nelly, nagy úrt hagyott maga után.
 1921-ben született Újpesten és 14
 éves korában szívébe fogadta Meg-
 váltóját, Bonyhádon, ahol be lett
 merítve. A háború vérzivatarra csa-
 ládjával együtt Németországba so-
 dorta, ahol egy hívő fiatalembernek
 a hitvese lett. Férje egy fél év múlva
 tragikus körülmények között meg-
 halt. Testvérnőnk Mónika leányá-
 val, mint özvegyasszony, családjá-
 val együtt 1950-ben Clevelandba
 jött. Itt ismét férjhez ment Felméry
 László tv.-hez, akinek 22 éven át
 hűséges élettársa volt.

Felméry testvérnő a több mint fél
 évig tartó betegsége alatt sokat szen-
 vedett. Több súlyos műtéten esett
 át, amelynek következtében fél sze-
 mét elvesztette. Ezekben a nehéz
 időkben a férje és a család többi tag-
 jai nagy feláldozással ápolták. Nelly
 szenvedése alatt nagy hitéről tett
 tanúbizonyságot. Amikor az orvosok
 megmondták neki, hogy már csak
 egynéhány hétig fog élni, nyugodtan
 fogadta ezt a hírt mint az, aki tudja,
 hogy a földi élet után a megváltottak
 boldog és örök élete veszi kezdetét.
 Édesapjának azt mondta: "A szíve-
 met mély békesség tölti be." Két
 héttel a halála előtt a munkahelyére
 ment, ahol évtizedeken át pénztáros
 volt, hogy a munkatársaitól elbú-
 csuzzon. Amikor munkatársainak
 kijelentette, hogy két hét múlva
 meghal, azok sírva borultak vállára.
 Nelly panaszmentes nyugodtsága,
 amellyel Istenbe vetett hitéről tett
 bizonyosságot, szinte megrendítette
 barátait. Nellyt nemcsak munkatár-
 sai, hanem a banknak igen sok ügy-
 fele is szerette, mert nagyon kedve-
 sen kezelte őket, különösen az öregek
 és olyanok, akik nem értettek jól an-
 golul és akik néha személyes problé-
 máikkal is hozzá fordultak.

Nelly a halála előtt földi marad-

ványait a tudománynak ajánlotta fel.

A Clevelandi Magyar Bethánia gyülekezet vasárnap, aug. 26-án tartotta meg a gyászistentiszteletet. Mivel a gyülekezetnek azon időben nem volt lelkipásztora, Endrei Ferenc ref. lelkipásztor testvér, a családnak régi barátja, búcsúztatta a teljesen megtelt templomban Felméryné testvért, a 23. zsoltár 4. versével, mely Nelly utolsó napjaira teljesen ráillett. Pater C. Campbell, a Sacred Hearth Retreat House igazgatója, angolul mondott búcsúszót: "Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úrnak neve" ige alapján (Jób 1:21). Ne gyászoljuk Nellyt, mondta, hiszen csak a teste halt meg és a lelkével találkozunk majd az Úr trónja előtt.

Felméryné testvérünket gyászolják férje, Felméry László, leánya, Beck Mónika és családja, édesapja, Lant Emil lelkipásztor, aki nem régen vesztette el élettársát, Lant Theofil, egyetemi tanár családjával, húga, Bretz Emilia, akinek férjét nemrégien búcsúztattuk a temetőben és számos rokon itt Amerikában, Magyarországon és Németországban. Nellyt gyászolja e sorok írója is a családjával. Nellyt már fiatalakora óta ismerjük és több volt nekünk, mint egy barát, úgy, hogy szinte mint családtagot gyászoljuk.

Az Úr vigasztalja a gyászolókat!
Drescher Lajos

* * *

SOMLAY GYULÁNÉ 1936—1979

Hosszú, súlyos szenvedés után, 43 esztendősen korában 1979. szeptember 10-én szólította el közölünk az Úr. Éppen hogy megérte házasságkötésük nyolcadik évfordulóját.

Nyíregyházán (Magyarorsz.) született. A gyülekezetnek buzgó tagja volt. Talentumait a közösség építésére használta. Szolgált az énekkarban, zeneszerszámmal és bizonyágtevésével egyaránt. A gyülekezetben mindenki szerette, mert ő is szeretett mindenkit.

Somlay Gyulához ment feleségül 1971-ben, a kanadai Torontóba. Itt is az jellemezte őt, ami otthon: az Úr háza iránti szeretet, és a szolgálatra való készség.

Hosszú hónapokon át lábon hordta betegségét. Mikor már nem volt ereje, hogy az ágyból felkeljen, ak-

kor sem adta fel a reményt, még élni szeretett volna, de az Úr másképpen döntött felőle, hazaszólitotta megpihenni.

Akik gyakran láttuk, beszélgetünk vele, betegségének legválságosabb időszakában is azt tapasztaltuk, hogy soha nem panaszkodott, nem vesztette el türelmét, nem zúgolódt, nem vont a kétségbe az Istennek iránta való szeretetét. Somlay

Gyuláné halálával egy értékes tagot veszített a torontói gyülekezet.

Gyászolja férje, aki példamutató szeretettel ápolta hosszú betegsége idején; a Torontóban élő rokonai és Magyarországon édesanyja, testvérei és kiterjedt rokonsága.

"Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához és bemehessenek a kapukon a városba" (Jel. 22-14).

és lakozott mi közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egy-
szülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal" (Jn. 1:14).

Vasárnapi imaáhitat: "Valljuk meg, hogy sokszor nem adunk néki helyet az életünkben!" (Lukács 2:1-20.) * * *

1979. december 30.

Bemerítő János bizonyágtétele
János 1:19-34.

Dec. 24, hétfő. Jézus születése. Máté ev. szerint. Mt. 1:18-25.

Dec. 25, kedd. Jézus születése Lukács ev. szerint. Lk. 1:8-20.

Dec. 26, szerda. A napkeleti bölcsek hódolata. Mt. 2:1-12.

Dec. 27, csütörtök. Menekülés Egyiptomba. Mt. 2:12-32.

Dec. 28, péntek. A tizenkétéves Jézus. Lk. 2:41-52.

Dec. 29, szombat. Bemerítő János küldetése. Mt. 3:1-10.

Dec. 30, vasárnap. János üzenete. Lk. 3:7-14.

Aranymondatt: "És én láttam és bizonyágot tettem, hogy ez az Isten Fia" (Ján. 1:34).

Vasárnapi imaáhitat: "Imádkozunk az evangélium hirdetőiért!" (Ef. 6:18-20.)

Vidám elme jó orvosság

A skót bemegy a fényképészhez, és megkérdezi, hogy mennyibe kerülnek a felvételek.

— Az első tucat tíz Font — feleli a fényképész —, a második hat Font.

— Hát nem bánom — mondja a skót —, csináljon nekem a másodikból egy tucatot.

Szörnyen szónokolt a piac közepén az összegyűlt nép előtt a követjelölt. Ígért a népnek napot, holdat, ha megválasztják. Egyszer csak elkezd egy juhászember számára hangosan orditozni, mire egy hatalmas stentori hang hallatszik közbe:

— Egyszerre csak az egyik beszél-jen!

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

1979. december 16.

Krisztus az életünk Ura
Kolossé 3:1-11.

Dec. 10, hétfő. Szabadságunk Krisztusban. Gal. 5:1-10.

Dec. 11, kedd. Megszabadultunk Krisztus által. Róm. 7:21-8.

Dec. 12, szerda. Mindenről lemondani Jézusért. Fil. 3:2-11.

Dec. 13, csütörtök. Az Ő szeretetének fegyelme alatt. 2Kor. 5:11-21.

Dec. 14, péntek. Dicsekedés a Krisztusban. 2Kor. 12:1-10.

Dec. 15, szombat. Krisztus lakozzék bennetek. Kol. 3:12-17.

Dec. 16, vasárnap. Elhívás a szolgálatra. 2Thess. 3:6-16.

Aranymondatt: "Mikor Krisztus a mi életünk megjelen, akkor majd ti is Ővele együtt megjelentek dicsőségben" (Kolossé 3:4).

Vasárnapi imaáhitat: "Könyörögjünk azért, hogy az Úr Jézus legyen életünk alapja!" (1Kor. 3:10-11.) * * *

1979. december 23.

A testté lett ige közöttünk
János 1:1-14.

Dec. 17, hétfő. Isten szól Fia által. Zsid. 1:1-9.

Dec. 18, kedd. Jézus küldetése. Luk. 4:16-21.

Dec. 19, szerda. Világosság a sötétben. És. 9:1-7.

Dec. 20, csütörtök. A megdicsőülés. Mát. 17:1-9.

Dec. 21, péntek. Jézus szolgálni jött. Mk. 10:35-43.

Dec. 22, szombat. Az általunk hirdetett jó hír. 1Jn. 1:1-10.

Dec. 23, vasárnap. Kegyelemre. Ján. 1:15-18.

Aranymondatt: "És az Ige testté lett

ENGLISH SECTION

German Baptists Hold Press Conference With Vins

—European Baptist Press Service—

14. September 1979.

BAD HOMBURG, Germany—At the invitation of the German Baptist Union, about 25 persons gathered here recently at the Union headquarters for a press conference with Pastor Georgi Vins, exiled leader of Reform Baptists in the USSR. Most participants represented the religious press.

After an introduction of pastor Vins by Dr. Günter Wieske, the interpreter read Job 42:2 as a theme verse for a summary statement by Vins of his career as a religious leader in USSR. Vins mentioned his conversion at 17 and the trials he had faced in refusing to cooperate with the government. He spoke briefly about the beliefs and activities of the Council of Churches of Evangelicals and Baptists, which he heads. A printed booklet was distributed containing his testimony of June, 1979, before the Helsinki panel in the United States. Most of his later answers to the questions of the morning appeared in that booklet.

Vin's mother, Lidia, was also presented and was recognized as leader of the Council of Prisoners' Relatives for Evangelical Christians and Baptists. That group informs believers about persecution all over the country, acts as legal representative for Christian prisoners to the authorities, and tries to help prisoners in material ways.

A two-part question came first: "Why is registration with government considered wrong by your group, and what are the relationships between your group and the All-Union Council of Evangelical Christians-Baptists?"

Vins pointed out that since all power in his country was in atheist hands, thousands of evangelicals had been arrested and many had died in prisons for disobeying regulations that limited their Christian witness. In the last 30 years prison terms and various kinds of persecution have continued.

In 1960 the All-Union Council, which is recognized by the govern-

ment, sent out "Letters of Instruction" to all Russian Baptist churches listing certain new restrictions. Some Baptist churches decided they could not obey four of them: that children could not attend worship services, that baptism of persons 18-30 years of age must be limited, that evangelistic preaching must be discouraged, and that the selection of chief officers of the church must be approved by the government.

Russian Baptists began to divide along this line until in 1965 the dissenting Baptist group became known as the Council of Churches of Evangelical Christians and Baptists. Vins said this group about 1,500 congregations with about 70,000 members. The All-Union Council includes about 5,000 churches and about 500,000 members. Most members of the Reform group are young people, Vins said, with about 15 percent in that age range in the All-Union Council churches.

To be recognized by the government, churches must promise to observe all regulations. Vins and the Reform Baptist group affirm three principles as so important that they will endure prison to preserve them: (1) total freedom of conscience and the priesthood of believers, (2) complete separation of church and state, and (3) freedom to preach the gospel as the main purpose of the church. Although Vins and other pastors and leaders have worked illegally, and publishing is being done secretly, worship services are open meetings in homes and in the woods. "We are not underground," Vins said; "everyone knows where we meet."

But according to Vins, persecution has been real. Within the last several years as number of Baptists have died from torture in prison. Others, like Vins, have been imprisoned, fined, and frequently interrogated. Christian weddings and prayer meetings have been invaded by local police, church members have been fined, and publications have been confiscated. "Much of this would stop if our Baptist leaders

would agree to cooperate with the KGB," Vins said.

At least half of the conference participants raised questions. One of them repeated the question about relations between Reform Baptists and the All-Union Council of Evangelical Christian-Baptists. Vins responded that since many leaders in the AUCECB were influenced or controlled by the KGB, activities of the Reform Baptists had been reported to the police when members of the two religious bodies had met together.

What had been his impressions of religion in the West since his departure from Russia, Vins was asked. "It is too early for me to evaluate the West," he responded. "I have seen many good things. Perhaps what has been happening in Russia will help young people in the West in their religious loyalty. In Russia atheism and religion are definitely separated, but here things are somewhat gray."

Another questioner mentioned the fact that the tensions between the two evangelical and Baptist groups in Russia have been introduced into West Germany by Russian emigrés and asked Vins why this should be so. He gave no definite answer but said, "Some could have been introduced by the KGB, or perhaps old traditions are still strong."

After lunch the representatives of the German Baptist Union indicated strongly that they were concerned about the reconciliation of both groups, not only within the USSR, but also within the Federal Republic of Germany.

Dr. Gerhard Claas, associate general secretary of the Baptist World Alliance, stated to the Press Service that he could not agree with the onesided presentation of Mr. Vins and that he would "love to see both groups reconciled and united again." To his mind, one should never speak of a "saving" and a "non-saving" church, as has been done by dissident Baptists in the past. "The Baptist World Alliance is concerned about the dissident Baptists, but at the same time it will continue its warm fellowship and good cooperation with the All-Union Council of Evangelical Christians-Baptists."

OCTOBER AT BETHESDA

Cooler and more comfortable weather has arrived in Florida during the month of October. We too have our changes of seasons just as all of our northern states have theirs. Ours, however, are much more temperate than are those of the cold and snowy north. October is also a time of year when some of our produce begins to ripen, and we are therefore spared the expense of having to purchase these items. Avocado this year was in rather short supply because of the hurricane. The young fruit was just blown from the trees leaving a much smaller crop to ripen. Our oranges seemed to survive the storm and are now in the ripening process. Soon we will have a good supply for use, both for eating and as juice.

In October we also prepared our facility for the winter months and visitors. Our thirteen heating furnaces have been prepared for use. Can you imagine what our heating costs will be during the winter months? Our cost for summer cooling and cooking was almost \$2000 each month. I'm sure that our winter fuel bills will be at least the same amount, if not more. You see, we too must cope with the ever increasing cost of energy. Naturally we have an ongoing program of training to economize in all areas that concern energy. We have already noticed the savings derived from a closer control of heating and cooling.

During the month of October we had many wonderful old time friends visit with us at our Home. Among them were Mr. and Mrs. Michael Ungar from Valdosta, Georgia, Mr. and Mrs. Louis Meyers Edgewater, Florida, Edith (Raduly) Welsch, Youngstown, Ohio, Esther (Raduly) Carabalos, Denver, Colorado, Mr. and Mrs. Arthur Stumpf, Mr. and Mrs. Peter Spalthoff and Mr. and Mrs. Julius Kish, all from Bridgeport, Connecticut. I also had the joy of seeing an old boyhood friend from Seattle, Washington. Mr. and Mrs. Steven Dudics visited with us for more than a week. It was good to see him after more than thirty years. Bethesda is still a Mecca for many of our old time Hungarian Baptist friends from all over the

country and from Canada. We are happy to see them and to show them our beautiful Home. Won't you add your name to the many who have visited with us over the course of years? This is your Home. Come and see what we as a handful of people have created. You too will be proud of what you see.

During the month, we were pleased to attend the wedding of one of our employees and another old friend of our Home. Gabriella McCoy and Paul Dudics met at our Home, and we were happy to play cupid for them. We naturally wish them both God's richest blessings.

We are still running at one hundred percent occupancy, and we currently have seven people on our waiting list. The reputation of your Home is good, and we are recommended by doctors and health agencies throughout the state and country. The demand for our services is growing more and more as time passes. Florida's adult population is increasing by leaps and bounds. There are few or no facilities such as Bethesda to meet the demand. We therefore need your prayers for strength and wisdom to manage God's business in a way that it will bring glory to His name.

Our winter tourist season is upon us, and we look forward to seeing so many of our yearly visitors. It is a joy for us to be able to host these loved ones, since we know that they love us and pray for our work throughout the entire year. If reunions here on earth are as joyful as they are, can you imagine the joy that will prevail when we all meet in our Heavenly Home. God bless you all.

Ernest J. Kish, Administrator.

* * *

BETHESDA BAPTIST RETIREMENT HOME CONTRIBUTIONS OCTOBER, 1979

Mr. Alex Raduly, Palm Bay, Fla.	\$ 10.00
Mrs. Ruth Crump, Merritt Island, Fla.	25.00
Hungarian Baptist Church, NYC	25.00
Anonymous	10.00
Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay, Fla.	5.00
Mr. Steven L. Toth, Bethesda, Md.	200.00
Mrs. Julia and Margaret Vargo, Hemet, Calif.	10.00
First Baptist Church, Mount Holly, NJ	95.00

Mr. and Mrs. Mike Unger, Valdosta, Ga.	10.00
Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay, Fla.	25.00
Bethesda Baptist Church	85.00
Mr. and Mrs. William Urban, Wadsworth, Ohio	100.00
Mr. and Mrs. Peter Spalthoff, Trumbull, Conn.	50.00
Mr. and Mrs. Louis Meyers, Edgewater, Fla.	25.00
Anonymous	20.00
Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, Conn.	63.45
First Baptist Church, Garfield, NJ	100.00
Mr. and Mrs. John Black, Robbinsville, NJ	15.00
Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay	30.00
In loving memory of Mr. Elmer Taylor:	
Chesnut Street Baptist Church, Wadsworth, Ohio	25.00
In loving memory of Mrs. Esther Pepple:	
Mrs. Edna L. Cook, Elgin, Ill.	5.00
Anonymous	10.00
In loving memory of Mrs. Cornelia Felmery:	
Mr. and Mrs. Lajos Drescher, Cleveland, Ohio	100.00
	\$1,043.45

* * *

American Hungarian Baptist Union receipts FOR THE MONTH OF OCTOBER 1979

Home Mission	
Mrs. Vilma Albright, Versailles, Pa.	\$10.00
American Hungarian Baptist Church, Monterey Park, Calif.	75.00
Bethesda Baptist Church, Palm Bay	75.00
Bethesda Baptist Church, Palm Bay, Fla.	
August correction, add	80.00
Hungarian Bethany Church, Cleveland, Ohio	15.00
	\$255.00

Special Mission	
Bethesda Baptist Church, Palm Bay	\$40.00
Bethesda Baptist Church, Palm Bay, Fla.	
August correction, deduct	(40.00)
	\$ (40.00)

Gospel Messenger—Campaign Fund	
Steven Toth, Bethesda, Maryland	\$100.00
Daytona Property, Income	
June 1 through October 31, 1979	\$398.36

THE PAST IS A PROLOGUE

*Don't Worship The Past;
Build On It.
Don't Condemn The Present;
Live In It.
Don't Fear The Future
Believe In It.*

Hoover Rupert

"Chop your own wood and it will warm you twice." *H. D. Thoreau*
* * *
*Offer unto God Thanksgiving;
and pay thy vows unto the most high.* (Psalm 50:14)